

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un home virtuós

D'aquí a pocs dies celebrarem la solemnitat de sant Josep, espòs de la benaurada Verge Maria. Avui voldria compartir amb vosaltres una tradició antiga i original. Alguns autors cristians han volgut trobar en cadascuna de les lletres que formen el nom de Josep la inicial d'alguna paraula que el defineixi. Inspirant-me en aquesta tradició, us faig arribar algunes reflexions sobre aquest entranyable sant.

La primera lletra del seu nom coincideix amb la inicial de la paraula «justícia», una de les quatre virtuts cardinals. L'evangelista Mateu ens diu que Josep era un home just (cf. Mt 1,19). Quan va rebre la notícia que Maria esperava un fill abans de viure amb ell, per evitar difamar-la, va decidir repudiar-la en privat. El papa Francesc ens recorda que l'home just és recte, senzill i franc, no porta cap màscara, es presenta tal com és, diu la veritat. No es preocupa només del seu benestar individual, sinó també del bé de tota la societat (cf. Audiència, 3/04/24).

Amb la segona lletra del nom de Josep s'escriu la paraula «obediència». El nostre estimat sant va ser un home obediència a Déu. Sabia que la seva vida estava a les mans del Pare i sabia que Déu sempre vol el millor per a nosaltres. Per això, Josep no va dubtar a fugir cap a Egipte amb la seva família quan un àngel el va advertir que Herodes volia assassinar Jesús (cf. Mt 2,13). Josep ens ensenya a confiar en Déu enmig de les tempestes de la nostra vida, a deixar que sigui Ell qui porti el timó de la nostra barca.

La lletra «s» és la inicial de «silenci». I és que Josep va ser un home silenciós. Els evangelis no recullen cap paraula pronunciada per ell, només el testimoni de la seva vida. Aquest fet ens recorda que és possible que la nostra existència sigui l'únic Evangeli que els nostres germans puguin llegir. Demanem al Senyor que ens ensenyi a evangelitzar els altres amb el testimoni d'una vida discreta, il·luminada per la llum de Crist.

Amb la lletra «e» podem escriure la paraula «experiència». Josep va transmetre a Jesús tot el que sabia. Li va ensenyar un ofici amb el qual guanyar-se la vida honradament. Juntament amb Maria, el va educar perquè fos una persona espiritual, que reconegués la veu de Déu en les petites coses. El va ensenyar a passar per la vida fent el bé, a ajudar els altres amb alegria, especialment els més vulnerables. Tant de bo que nosaltres també siguem capaços de transmetre als nostres semblants el millor de nosaltres mateixos.

Finalment, el nom de «Josep» acaba amb la lletra «p» de «pare». I és que Josep, abans de res, és un bon pare que ajuda el seu fill a créixer humà i espiritualment, fent-lo capaç d'estimar i ser estimat. Durant aquests dies en què celebrarem el dia del Seminari, demanem a sant Josep que intercedeixi perquè Déu ens enviï sacerdots sants, servidors de la Paraula que alimentin els seus germans amb els sagraments i siguin pares espirituals de tots, especialment dels més necessitats.

Benvolguts germans i germanes, sant Josep ens ensenya que el secret de la veritable alegria es troba a lliurar, amb amor, la nostra vida a Déu i als altres.

ENTREVISTA

Teràpies amb esperança

CRISTINA MONFORTE

Els pacients que es troben en situació de malaltia avançada sovint presenten patiment d'origen multifactorial i mal-estar psicoemocional; d'aquí sorgeix moltes vegades la desesperança, que seria la tendència a tenir expectatives negatives sobre un mateix i el futur. La Dra. Cristina Monforte, codirectora de la Càtedra WeCare i investigadora en cures pal·liatives, assegura que és fonamental «que el pacient senti que és important; és un punt clau per al seu benestar».

Com transmetre esperança a una persona amb una malaltia avançada?

Aquesta situació és realment complexa i sovint els malalts no veuen altra sortida que demanar morir. És un moment clau per a fer un bon diagnòstic i identificar, amb el propi malalt i la família, aquells aspectes que més el fan patir a fi de dissenyar un pla terapèutic adequat per tractar-ho. Quan parlem d'esperança parlem d'aquells aspectes que poden fer retornar la il·lusió i sentir-se estimat.

Què podem fer per contrarrestar el tsunami de l'eutanàsia?

És clau que els pacients percebin que són importants i que estarem al seu costat, no només per a alleugerir el seu patiment, sinó per a donar sentit a la darrera etapa de la seva vida. També contribuir amb la nostra cura i amb la nostra mirada perquè el malalt senti que pot estar bé fins al final, que és important, que no està sol i que estarem amb ell.

Des de la fe, com a creients ho tenim més fàcil?

La fe ajuda perquè ens fa saber-nos fills de Déu i estimats per tot un Déu Pare i Creador, que és el més gran que ens pot passar. Quan els malalts saben que la mort arribarà aviat, només queda una cosa important: estimar i sentir-se estimat. Per tant, la fe ajuda. Des del punt de vista sanitari, disposem de diferents teràpies que poden ajudar els malalts en aquesta situació, com seria la teràpia promotora de sentit de la vida, la teràpia de recuperar el sentit de la dignitat, teràpies de cerca d'esperança...

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Fortalesa arrelada en l'amor

Tot és possible..., cal relativitzar..., depèn de..., hauria d'implicar-m'hi si no fos que..., és cosa seva..., què diran..., no t'emboliquis..., és inadmissible però..., convé callar ja que ell mana... Aquestes són frases que sovint escoltem o diem. Sovint, també, poden amagar comoditat, despreocupació, indiferència, irresponsabilitat, feblesa... actituds allunyades de la fortaleza.

Parlar de fortaleza pressuposa una orientació vital activa que ens faci defugir el pessimisme paralizador, el ser simplement reactius i l'estèril jugar a veure-les venir; alhora, ens porta a les preguntes íntimes sobre: Com vull ser? Amb qui em proposo caminar? Quins projectes significatius ho fan viable?... Convé no confondre fortaleza amb rigidesa, seguretat, autosuficiència o no cedir mai, ni amb l'absolutització teoricopràctica dels propis plantejaments, ni amb insensibilitat pel que no encaixa en els propis paràmetres, ni amb incapacitat de compassió, entesa com interioritzar i compartir la passió dels altres. Cap d'aquestes actituds s'avé amb la fortaleza. Sovint són símptoma d'inseguretat i de poca sensibilitat.

La fortaleza és la causa i el resultat d'una experiència interior de caràcter espiritual que configura la vida arrelant-la en determinades conviccions bàsiques que li donen sentit. La fortaleza ens ve d'allò que ens fa viure i que hem d'anar recreant contínuament. Aquesta fortaleza es fonamenta en les actituds bàsiques ben assumides sobre què és el que val la pena, sobre l'estil de vida que anem configurant, sobre les relacions significatives que esdevenen punts de referència dels compromisos que prenem i en els quals ens impliquem. La nostra fortaleza és la resposta a tot això i cal explicitar-la amb el convenciment profund que es basa en la força de l'amor que neix de la pregària, de la proximitat a la paraula i al fer de Jesús, de la força de l'amor fonamentat i arrelat en Jesús. La segona carta a Timoteu ens recorda: «Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortaleza, d'amor i de seny» (2Tm 1,7). Heu pensat com ens sentiríem, quines serien les nostres actituds, què faríem, com canviarien les nostres vides si ens deixéssim portar per aquest esperit que ens dona el Senyor?

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El justo cree, espera y ama

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la semana que iniciamos celebraremos el día de san José. El papa Francisco, a finales de enero, en el ciclo de catequesis jubilaes sobre *Jesucristo, nuestra esperanza*, conmemoraba al santo: «José era un hombre justo, obedecía la Ley del Señor. Sin embargo, su aceptación de la voluntad de Dios pasó por un momento de dura prueba, al saber que María, su prometida, estaba embarazada». El Señor se le reveló en sueños y le confía el ponerle el nombre a Jesús (Mt 1,21).

José era un hombre libre, no atado a sí mismo sino abierto a los sueños y a la voluntad de Dios. Ante la revelación, José no pide pruebas, se fía, se deja conducir por la sabiduría divina. Su fe y su amor habían sido sometidos

a una fuerte experiencia, pero, José confía en Dios, acepta el sueño de Dios sobre su vida y la de su prometida. Así entra en la gracia de quien sabe vivir la promesa divina con fe, esperanza y amor. José confió en Dios y obedece.

Le pedimos a María, esposa de José, que interceda por nosotros, para que el Señor nos conceda la gracia de ser valientes y creativos para irradiar a Cristo, el favor «de escuchar más de lo que hablamos, la gracia de soñar los sueños de Dios y de acoger responsablemente a Cristo que, desde el momento de nuestro bautismo, vive y crece en nuestras vidas». Que Dios nos conceda como a María y a José, un corazón orante y adorante. (cfr. Homilía, 29.01.2025).

Lectures de la missa diària i santoral

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda. Sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimecres [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 11 / Lc 16, 19-31]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a. 17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12,17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència». Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge». Abram preguntà: «¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?». Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí». Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits.

Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat».

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'illumina i em salva.*

El Senyor m'illumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència». R.

Arribar davant vostre és el que vull; / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es transformà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem.

Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo». Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.

Els guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

Lectura del libro del Génesis (Gén 15,5-12,17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los Caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?».

Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón».

Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espartaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al gran río Éufrates».

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: «Buscad mi rostro». / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos: Nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: El Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumar en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías». No sabía lo que decía.

Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube.

Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

COMENTARI

Els moments lluminosos de la fe

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Hi ha moments en la vida del cristià que podríem dir que són lluminosos. Jesús condueix a tres dels seus deixebles, dalt d'una muntanya del seu país, i els fa viure una experiència lluminosa que recordaran sempre en el seu interior.

Sabem que moltes altres persones, de diferents maneres i en distintes circumstàncies, al llarg de la seva vida han tingut experiències marcades per l'esperit. Sant Pau va viure un d'aquests moments, que el va fer canviar de vida. De perseguidor dels cristians va passar a esdevenir un gran comunicador del missatge de Jesucrist.

Tots nosaltres podem tenir i experimentar, en diferents graus i maneres, aquests impactes de llum i de missatge cristià que ens poden ajudar i fer molt de bé. Cal que aquests moments intensos d'amor i de vida cristiana, els guardem i recordem.

No ens podem quedar aturats ni bloquejats per aquells moments, encara que ens facin molt de bé. Els hem de viure com un obsequi del Senyor. Després hem de saber tornar a la vida de cada dia, joiosos i plens de la llum, la pau i l'amor que hem rebut.

«Que bé que hi estem aquí dalt», va dir Pere, a la muntanya del Tabor, on eren amb Jesús. Però tots tenim l'experiència que moltes vegades ens trobem en fets ben negatius que ens arriben a bloquejar, parilitzar i aturen el nostre camí.

Ens preguntem: Què puc fer?, com me'n sortiré?, qui m'ajudarà i orientarà? Jesús va fer viure la seva transfiguració gloriosa, a tres dels seus deixebles per ajudar-los a superar el que després passaria amb la seva passió i mort. Les pròpies creus, assumides amb confiança i amor, porten a la Resurrecció i a la Vida gloriosa. Fixem-nos en tot allò que trobem de llum, de bondat i de pau en les persones i en els diferents fets de la vida, encara que siguin dolorosos.

El camí de cada un de nosaltres pot estar ple de contrarietats, lluites, treballs i sofriments de tota mena, però el terme, el final és, ha de ser, l'abraçada amorosa amb Déu Pare que ens ha creat i ens estima.

Jesucrist ens ho ha donat a conèixer i personalment ha passat, per nosaltres, pel dolor i per la mort, i pel goig de la Resurrecció gloriosa. Per això podem dir: «El Senyor ens illumina i ens salva.»

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Festa de la Mare de Déu de la Misericòrdia d'Ajaccio. El proper dimarts, 18 de març, a les 10 h, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, presideix la Missa a la catedral de Santa Maria Assunta, d'Ajaccio (Illa de Còrsega).

Reunió del Dicasteri per als Bisbes. El proper dijous, 20 de març, el cardenal Joan Josep Omella participa a una reunió ordinària del Dicasteri per als Bisbes a la Santa Seu.

Eucaristia de clausura i Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Gervasi. El proper diumenge, 23 de març, a les 20 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia de clausura amb posterior visita pastoral a l'Arxiprestat de Sant Gervasi. Concelebraran Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, i Mn. Joan Obach, vicari episcopal. A la parròquia de Sant Gregori Taumaturg (Plaça de Sant Gregori Taumaturg, s/n).

AGENDA

Solemnitat de Sant Josep. El proper dimecres, 19 de març, a les 12 h, se celebrarà la Solemnitat de Sant Josep amb diversos actes litúrgics. La jornada començarà a les 12 h amb una Eucaristia presidida per Mons. Joan

Planellas, arquebisbe metropolità de Tarragona i Primat, seguida d'una processó pels jardins del santuari. A la tarda, a les 18.30 h, se celebraran les Vespres, i a les 19.30 h, una altra Eucaristia. Per a més informació, es pot contactar amb el santuari a través del correu info@santuariosanjose.org (Av. Sant Josep de la Muntanya, 25).

Festa de sant Josep Oriol. El proper dissabte, 22 de març, a les 18 h, missa a la capelleta situada al número 4 del carrer de la Mare de Déu del Pilar. Presidirà la celebració el Pare Josep Maria Segarra, caputxí.

Conferència quaresmal amb Mons. Sergi Gordo. El proper diumenge, 23 de març, a les 19 h, dins del cicle «3 bisbes, 3 visions, 1 Església», la Basílica de la Puríssima Concepció compartirà amb la presència de Mons. Sergi Gordo, bisbe de Tortosa, qui ens parlarà sobre *Caminar en l'esperança* (c/ Roger de Llúria, 70).

Recés de Quaresma per a la Vida Consagrada. El proper dissabte, 22 de març, de 10.15 a 13 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, dirigirà el recés de Quaresma per a la Vida Consagrada. Pregarem, adorarem i celebrarem l'Eucaristia junts. Aquesta jornada esdevindrà una oportunitat d'enfortir la comunió entre els diferents instituts i carismes de la Vida Consagrada (c/ Diputació, 231).

Oratori de la Divina Misericòrdia. El proper divendres, 28 de març, de

20.45 a 22.45 h, adoració eucarística i oracions de reparació i desgreuge. Cal inscripció prèvia: tel. 934 261 622 o per correu electrònic: adim.bcn@gmail.com. Organitza l'Associació d'Adoradores de la Divina Misericòrdia (c/ Floridablanca, 116).

Jubileu de Joves a Roma 2025. Ja s'han obert les inscripcions per assistir al Jubileu de Joves, a Roma. Destinat a joves nascuts entre l'any 1990 i el 2009. Edat mínima, 16 anys, poden assistir-hi els nascuts al 2009 que encara tinguin 15 anys, nascuts entre agost i desembre. Termini màxim d'inscripció: 1 de maig. Més informació, accediu a aquest codi QR.

Pelegrinatge a Terra Santa amb els franciscans. Del 5 al 12 d'agost tindrà lloc un pelegrinatge a Terra Santa. Ja són obertes les inscripcions. Per a més informació a: Delegació Terra Santa - tels. 932 092 090 / 686 592 905 i per correu electrònic a: terrasantabarcelona@gmail.com (c/Santaló, 80).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Meditacions del Viacrucis. Acompanyem Jesús vers la seva Pasqua, de Josep M. Gavaldà Ribot. Aquest llibre de 154 pàgines, editat per l'Editorial CPL, està pensat tant per

a celebracions comunitàries com per a aquells que vulguin resar individualment o aprofundir en la seva meditació personal. Cada estació és una invitació a la contemplació, a reviu el camí de Jesús cap a la creu i a trobar en ell un fonament per a la nostra pròpia fe i esperança. Ideal per a parròquies, grups de pregària o reflexió personal.

A donde la ballena te lleve. Abandonarse en la providencia, d'Aljandro Fernández Barrajón. Aquest llibre de 184 pàgines, editat per l'Editorial Paulinas, suggereix l'abandó en mans de la providència, que és

una de les qualitats que han caracteritzat els sants al llarg de la vida. L'autor, en aquestes pàgines, explica i narra les diferents experiències amb persones que estan «al ventre de la balena» per no haver trobat Déu en les seves vides.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un hombre virtuoso

Dentro de unos pocos días celebraremos la solemnidad de san José, esposo de la bienaventurada Virgen María. Hoy quisiera compartir con vosotros una tradición antigua y original. Algunos autores cristianos han querido encontrar en cada una de las letras que forman el nombre de José la inicial de alguna palabra que lo defina. Inspirándome en esta tradición os hago llegar algunas reflexiones sobre este entrañable santo.

La primera letra de su nombre coincide con la inicial de la palabra «justicia», una de las cuatro virtudes cardinales. El evangelista Mateo nos dice que José era un hombre justo (cf. Mt 1,19). Cuando recibió la noticia de que María esperaba un hijo antes de vivir con él, para evitar difamarla, decidió repudiarla en privado. El Papa nos recuerda que el hombre justo es recto, sencillo y franco, no lleva máscara, se presenta tal como es, dice la verdad. No se preocupa solo de su bienestar

individual, sino también del bien de toda la sociedad (cf. Audiencia, 3/04/24).

Con la segunda letra del nombre de José se escribe la palabra «obediencia». Nuestro querido santo fue un hombre obediente a Dios. Sabía que su vida estaba en las manos del Padre y sabía que Dios siempre quiere lo mejor para nosotros. Por ello José no dudó en huir a Egipto con su familia cuando un ángel le advirtió que Herodes quería asesinar a Jesús (cf. Mt 2,13). José nos enseña a confiar en Dios en medio de las tormentas de nuestra vida, a dejar que sea Él quien lleve el timón de nuestra barca.

La letra «s» es la inicial de «silencio». Y es que José fue un hombre silencioso. Los evangelios no recogen ninguna palabra pronunciada por él, tan solo el testimonio de su vida. Este hecho nos recuerda que es posible que nuestra existencia sea el único Evangelio que nuestros hermanos puedan leer. Pidamos al Señor que nos enseñe

a evangelizar a los demás con el testimonio de una vida discreta, iluminada por la luz de Cristo.

Finalmente, con la letra «e» podemos escribir la palabra «experiencia». José transmitió a Jesús todo lo que sabía. Enseñó a Jesús un oficio con el que ganarse la vida honradamente. Junto con María lo educó para que fuera una persona espiritual, que reconociera la voz de Dios en las pequeñas cosas. Le enseñó a pasar por la vida haciendo el bien, a ayudar a los demás con alegría, especialmente a los más vulnerables. Ojalá que nosotros también seamos capaces de transmitir a nuestros semejantes lo mejor de nosotros mismos.

José es ante todo un buen padre que ayuda a su hijo a crecer humana y espiritualmente, haciéndolo capaz de amar y ser amado. Durante estos días en que celebraremos el día del Seminario, pidamos a san José que interceda para que Dios nos envíe sacerdotes santos, servidores de la Palabra que alimenten a sus hermanos con los sacramentos y sean padres espirituales de todos, especialmente de los más necesitados.

Queridos hermanos y hermanas, san José nos enseña que el secreto de la verdadera alegría se encuentra en entregar, con amor, nuestra vida a Dios y a los demás.